

været ude i tidligere med nogle afgifter, som teknisk set ikke har været særlig velfunderede. Det er vi nogle som har erfaret, og det skal man selvfølgelig ikke kaste sig ud i. Men alligevel må der være andre felter. Måske kan man ikke nå at komme til vejs ende nu, men måske senere. Så det vil vi kaste ind, og i hvert fald når det drejer sig om reklameskatten, vil vi bringe det ind.

Så vil vi også godt pege på, at hvis man skal have en rigtig god effekt af en skat på ressourcer, på forurening, vil den få en særlig god effekt, hvis man flytter nogle af pengene, sådan at man styrker anden adfærd. Det er for os i den forbindelse værd at pege på, at hvis man kanalisere noget af benzinafgiften – for vores skyld kunne man også se på, om den kunne forhøjes yderligere – over i den kollektive trafik, fik man en, skal vi sige dobbelt virkning af den. Og det synes jeg er vigtigt, når vi ser på sådan en skattepakke her, at det ikke kun er et spørgsmål om penge og økonomi, men også et spørgsmål om, hvordan vi får et bedre miljø.

Vi betragter det forslag, som regeringen har fremsat, som fornuftigt, som afgrænset, men vi betragter det også som et forslag, som primært er fiskalt og ikke er tænkt ind i en rigtig miljø-mæssig retning, selv om det selvfølgelig har en positiv virkning. Og det, der for os er vigtigt, er at tænke det ind i den retning.

Det andet, som for os er vigtigt, er, at vi ser på de her afgifter, som rammer alle, og som skal ramme alle, for sådan skal det være, når det er adfærdregulerende: Hvordan virker de så økonomisk på de enkelte mennesker? Og det er ikke noget med, at vi skal have undtagelser i de her regler. Nej, det er et spørgsmål om at sikre, at den lettelse, som ligger i indkomstskattedelene, er god nok. Og der kan jeg dele de synspunkter, som er kommet fra den modsatte side af salen om, at når vi ser på, hvordan virkningen af den samlede pakke er for de forskellige grupper i samfundet, skal vi også tage disse afgifter med. Vi skal være sikre på, at når vi siger, at vi får en social omlægning af skatten, er den social i den betydning, at vi gavner lavindkomstgrupper og mellemindkomstgrupper, og at vi gavner lavindkomstgrupper på den måde, at selv om de bliver pålagt grønne afgifter, såkaldt grønne afgifter nok, har de netto gevinst ud af det.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, kan desværre ikke være til stede, hvorfor jeg overtager ordførerskabet.

Med hensyn til L 106, der omhandler bilforhandlerens mindsteavance, betyder den forhøjede avanceprocent, at der kommer afledte øgede registreringsudgifter på 500 mio. kr., der går lige ned i den bundløse statskasse. Dette er igen en skatteskruedrejning, som Dansk Folkeparti ikke kan acceptere. Avanceprocenten startede for nogle år siden på 5 pct., men er nu foreløbig endt på 7,5 pct. Hvor længe mon det bliver ved? Dansk Folkeparti nærer ingen illusioner i den retning.

Dansk Folkeparti vil ikke af ideologiske eller andre grunde gøre hele den danske befolkning til cyklister. Dansk Folkeparti mener, at jo større prisstigninger der kommer på vores biler af den ene eller den anden grund, jo flere trafikussikre, gamle biler vil der stadig være på de danske landeveje. Dette medfører uden tvivl store både menneskelige og økonomiske omkostninger for samfundet.

Så vil jeg gerne gå over til L 107. Det er et af de sædvanlige afgiftsskrueforslag. Regeringen drejer på skruen, og straks springer millionerne ned i statskassen. Og det gør den jo konstant, drejer på skruen, så man efterhånden bliver helt rundtosset af alle de skruesving, der er sket på den såkaldte grønne afgiftsskrue mellem år og dag. De grønne afgifter vender den tunge ende nedad, som mange ordførere har sagt her i dag, og det må, der gøres noget ved. Vi må have nogle betegnelser på, hvordan de i virkeligheden påvirker. Afgifterne er jo ikke progressive, men som det foreløbig er, vil en almindelig parcelhusejer få lagt 10 ptt. oven i sin varmeføring.

Som medlem af Dansk Folkeparti har jeg prøvet at gå lidt tilbage i lovgivningen med hensyn til L 107's erhvervsdel, bl.a. med hensyn til tilbagebetalingen, som blev lovet erhvervslevet af de ekstra afgifter, der bliver pålagt erhvervslevet.

At bemærkningerne til L 107 fremgår det, at momsregistrerede virksomheder skal af med 200 mio. kr. mere for den energi, de bruger til bygningsopvarmning, når stigningerne er fuldt indført i år 2002. Det fremgår også, at de 200 mio. kr. vil blive tilbageført til erhvervene. Tilsyneladende kan virksomhederne være tilfredse – og dog. L 107 indeholder ingen plan for tilbageføringen – jeg sagde plan for tilbageføringen.